

Sygn. akt II USK 671/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania P.N.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Bydgoszczy
o emeryturę pomostową,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 22 listopada 2022 r.,
skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 20 maja 2021 r., sygn. akt III AUa 158/21,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z 20 maja 2021 r. oddalił apelację P.N. od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z 18 grudnia 2020 r., który oddalił jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Białymstoku z 5 października 2020 r., odmawiającej mu prawa do emerytury pomostowej.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Istotne zagadnienie prawne ujęto w pytaniu:

- „Czy w świetle zasady, iż sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji organu rentowego według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania, a jedynie wyjątkowo może przyznać ubezpieczonemu świadczenie, jeżeli warunki je

uzasadniające w sposób pewny i oczywisty zostały spełnione po wydaniu zaskarżonej decyzji, za spełnienie warunków do przyznania świadczenia uważa się:

- ich pewne i oczywiste zaistnienie po dacie wydania decyzji (np. osiągnięcie wieku emerytalnego, rozwiązanie stosunku pracy) czy też

- zaistniałe dopiero po dacie wydania decyzji, przedstawienie dowodu potwierdzającego spełnienie przesłanek do przyznania świadczenia na datę przed wydaniem decyzji organu rentowego?”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przedsądu i dlatego nie został uwzględniony.

Sformułowane we wniosku pytanie i jego uzasadnienie nie składają się na istotne zagadnienie prawne, które ma na uwadze art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Z tej przyczyny, że samo zagadnienie i odpowiedź nie wykraczają poza zwykłą wykładnię prawa. Brak jest natomiast problemu prawnego o randze istotnego zagadnienia prawnego.

Zwykła wykładnia prawa nie stanowi podstawy przedsądu. Znaczenie ma dopiero kwalifikowana potrzeba wykładni wynikająca z poważnych wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów – art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Istotne zagadnienie prawne nie może być redukowane do samej wykładni prawa, bo ustawodawca wyraźnie odróżnia pierwszą i drugą podstawę przedsądu ze względu na przedmiot zainteresowania i ich funkcje – art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Nie można też stwierdzić problemu prawnego, bo skarżący właściwie interpretuje znaczenie art. 316 k.p.c. w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w których sąd ubezpieczeń społecznych rozpoznaje odwołania od decyzji organu rentowego. We wniosku odwołuje się do orzecznictwa i na tym gruncie wyróżnia zasadę oraz wyjątek w rozpoznawaniu spraw i orzekaniu.

Nie można zatem stwierdzić, aby zostały zgłoszone wątpliwości co do znaczenia art. 316 k.p.c., czyli w aspekcie jego wykładni i stosowania.

W takiej sytuacji nie spełnia się zgłoszona we wniosku pierwsza podstawa przedsądu, czyli istotne zagadnienie prawne – art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Niezależnie od negatywnej oceny zgłoszonej podstawy przedsądu należy zauważyć, iż skarżący wprowadza niewłaściwą zależność, bowiem czym innym jest udowodnienie prawa na podstawie materiału zebranego przed Sądem powszechnym (art. 382 k.p.c.) i czym innym jest spełnienie przesłanek do świadczenia (emerytury) na dzień wydania decyzji lub na dzień wyrokowania. Powołany wyrok Sądu Najwyższego z 2 sierpnia 2007 r., III UK 25/07 dotyczył innej sytuacji faktycznej i prawnej, nie został niezauważony też przez Sąd Apelacyjny w tej sprawie.

Sąd Najwyższy nie ocenia zastosowania prawa przez Sąd powszechny w sprawie objętej skargą, gdyż skarżący nie odwołuje się do podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Skarżącemu chodzi w istocie o zastosowanie prawa w jego sprawie. Wówczas jest to jednak potencjalna domena szczególnej podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., która jako jedyna podstawa przedsądu ma na uwadze indywidualny interes skarżącego w przyjęciu jego skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący nie odwołuje się do tej podstawy przedsądu.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

as

at